

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Supplementa Philostorgiana.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

SUPPLEMENTA PHILOSTORGIANA.

De Josepho, Phlegonte & Dione, ex Suida in voce φλέγων.

TOÙΤΕΦΛέγωνοςΦησιφιλοσόργοςΙε-
σουταὶεῖδενιεδάίεςσυμπεσούσαδιὰ
πλείονοςἐπεξελθεῖντεπιλάττας. Φλέγωνος
καὶδιάνοςβεαχέωςἐπιμνηθέντων, καὶπαρε-
νηκεναὐταὶτειδίελόγηπομπαμενωνἐπεὶ
τῶνγεεἰςἐνσέβαιαςἘτὸναὐτὸναργέτει
καὶπολιών, εἰδὲντοιενεἴδεντοιτερόπον. τεγανίσιον
μηδὲνοἰώσποτε,καὶσεδοικότεξοικεκαὶεύ-
λαβεμένωαςμὴαποσκρύπτεινέληστι.

PHILOSTORGIIUS ait, ea quæ cir-
ca Judæos acciderunt, pluribus
& copiosius executum esse Justum:
Phlegontem verò & Dionem breviter
meminisse, eaq; velut obiter historiæ
suæindidisse. Cæterum eorum quæ ad
pietatem aliasque virtutes ducunt, ne-
que ille curam ullo modo gessisse di-
gnoscitur, quemadmodum neque hi:
Contrà verò Josephus & reformidan-
ti similis est carentique, ne Græcos
offendat.

*De Eusebio Nicomediensi, & Theophilo Indo. Ex uno è sex prioribus libris,
referente Photio in Bibl. N. XL.*

Ἐντερασίοιςζῆτεβιώενσεβοντῆςνικομη-
δίας, ὃνκαὶμέγανδοπολεῖ, καὶθεόφιλοντὸν
ιδεὺκαὶαλλαςπλείοναςζέσαιτ.

Quod verò ad miracula attinet vi-
tamque, Eusebium Nicomedia (quem
& *Magnum* appellat) & Theophilum
Indum, aliasque plures extollit.

*De his quibz Ario steterunt in Synodo Nicæna, ex Niceta in Thesauro orthod.
fid. lib. 5. c. 7. in fin.*

Cæterum (ut Philostorgius primo Historiæ suælibro author est) ab Ario in Synodo
Nicæna steterunt hi, quorum nomina subsequantur Episcopi. Ex superiore quidem *Libya*.
Sentianus Boræi, Dachius Beronices, secundus Theuchirorum, Zopyrus Barces, Secun-
dus alius Ptolemaidis, Theon Marmaricæ: Ex *Thebis Aegyptiæ* Melitius: ex *Palaestina*
Patrophylus Scythopoleos, Eulebius *Cæsariensis* qui Pamphili dictus est: Ex *Phanicia*
Paulinus Tyri, Amphion Sigidonis: Ex *Cilicia* Narcissus Irenopoleos, Athanasius Ana-
zarbi, Tarcodimatus *Ægœn*: ex *Cappadocia* Leontius, Longianus & Eulalius: ex *Ponto*,
Basilius Amasia, Melitius Sebastopoleos: ex *Bithynia*, Theognis Nicææ, Maris Chalce-
donis, Eusebius Nicomedia, *Magnus* quidem cognomine, qui Luciano Martyri fami-
iliaris fuerat, miraculisque clarus, ut qui vel maxime, ex quo etiam *Magni* cognomen ad-
ceptus erat.

*De Subscriptionum varietate in Concilio Nicæno, ex Niceta in Thesauro
orthodoxæ fidei, lib. 5. c. 8.*

Philostorgius, sub finem libri primi, author est, eorum qui Nicæna fidei subscrip-
rant, alios quidem e chirographorum suorum regione *ιμωσία* dictionem adscripsisse, alios
vero ab Eusebiorum instructos blasphemam *ιμωσία* vocem loco *ιμωσία* supposuisse, præter
Secundum & Theonam, qui etiam una cum Ario ejusque presbyteris in Illyricum tele-
gati sunt.

*De Pœnitentia quorundam Arianorum, quod Concilio Nicæno subscripſſent, quod
refert Nicetas in Thef. orth. fid. lib. 5. c. 8.*

Philostorgius initio libri secundi scribit, Eusebium, Theognin & Marin, eorum quæ
subscriperant pœnitidine ductos ad Imperatorem venisse, hisque apud eum verbis usos:
Inquit, Imperator, in eo fuimus, quod sui metu perculsi impietati subscripſerimus. Ex quo
Yyy ij

factum sit, ut Imperator excandescens eos in Galatas seu Gallias occiduas relegat, & Arianos sua quenque patria excedere iusterit.

De Paulino Ep. Antiocheno factō, quod refert Nicetas in Thesauro orthodoxe fidei, lib. 5. c. 9.

Solus Philostorgius libro Historiarum secundo, *Paulinum Tyro Antiochiam translatum (in locum Eu&athii) author est.

De Actio & Eunomio, ex uno ē sex prioribus ejus libris, referente Photio Biblioth. N. XL.

Extollit verò in sermonibus maximè *Actium & Eunomium*, falso assertens, eos solos repurgasse pietatis dogmata tempore contaminata.

Ἐξαίρετος ἐν μηνι λόγοις μάλιστα οὐτοὺς καὶ ἐνόμιους, μόνος ἀνακαθάριστα τὰ περιστερίας δύσματα γέζοντα συμβεβλημένα επιβούμφρος.

De Acacio Cæsareæ Pal. Ep. apud Photium in Bibl. N. XL.

Reprehendit verò *Acacii* maxime Cæsareæ Palæstinae Episcopi vim dicens intolerabilem & versutiam inexpugnabilem, quibus eum artibus oppressisse ait præ omnibus tam eos qui idem sentire viderentur, odio tamen quodam divisos, quam contraria in religione sentientes.

Καὶ ιησοῦς ἡ αἰναῖς μάλιστα ἔκαιγεναι τῆς καὶ παλαιστίνης ἐποκοπήσαντος δενδρῶν τε ἀνυπέρβλητον κακηργίαν ἀμαχον, μετὰ ὧν καὶ πάντων Φοστούντων τῶν τε οὐρανῶν δοκεῖτων, εἰς ἔχοντας δέ τινα καταστάτων, καὶ τῶν ταύταντια θρησκευότων.

De Actio ex Photii Biblioth. N. XL.

Narrandi porrò initium fecit ab Arii in hæresin studio & initio, ad Actii impiissimi revocationem usque. Hic verò Actius à cohæreticis ipsis, quod ipsos impietate superaret, ut hic ipsemet etiam invitatus narrat, diaconatu submotus: ab impiissimo verò Juliano revocatus & humanissimè exceptus fuit.

Ἴσορεῖ ἡ ἀπὸ τὸ δέρεις φειδὲ τὴν αἱρεσιπολιτεῖαν τοῦ Καλέρξεως, μέχει τὸ δέρεις τὰ δύνατες ἀνακλητῶν. Οὐτοῦ ἡ ὁδὸν τὸ πατέρα τοῦ μετατρέπεται τὸν συναίρεσιον, διὰ τὸ κακεῖνος ὑπερβάλλεσθαι τῷ δυνατεῖα, ὡς αὐτὸς εἶπε καὶ μή Βαλόμφρος ἴσορεῖ, τῆς διακονίας καθηρέπη. Τοῦτο ἡ τὰ δυνατεῖα πειλατικὴν ανεκλήπη τε καὶ φιλοφρέγνως ἐδεξιώθη.

De Basilio ex Photii Bibl. N. XL.

Basilio verò Magno calumniam texere ausus est, quā illustriorem cum reddidit. Vim enim & venustatem sermonis in concionibus, ipsa rei evidētia fateri coactus est. Temerarium tamen ipsum homo futilis appellat nec in refutando exercitatum, eò quod, ut ait, Eunomii libris respondere ausus est.

Βασιλεῖς ἡ τὰ μετάλλα ἐπεχειροπενθάναι μᾶλιστι ἔλαμπσότερον ἐδεῖξε. τὴν μητρὶ ἰσχὺν καὶ τὸ καλλιός τῆς ἐν τοῖς παντούροις ὄμιλίαις ὑπὸ αὐτῆς τῆς τῶν πραγμάτων εὑργέτας ἐβιάσθη συμφέγξας δραστὸν διῆλιον ὁ δέλαιος αἴποκαλέ, καὶ αἴλογκη λόγων ἀπειργν, ὅτι Φοστού, αἴπερλαπτον ενομίας ταῖς συγγραφαῖς αὐτὸν ἐξαδεῖ.

De Leontio Ep. Tripolis, apud Suidam in Λεόντῳ.

Hunc verò Leontium sibi vindicat improbus Philostorgius in libro ..... velut consentientem Arianæ suæ improbitati.

Τὸν τοιεῖτον λεόντιον πατεροῦ αἴπεις ἐξαίρετον φιλοσόργιος ἐν τῷ βίοιω αὐτοῦ τῇ διαφορονατῇ δρεσανηῆς αἴπεις πανοφροστική.

De Jordane, ♂ de Pancade, quod habet Ioannes Antiochenis ^{αριθμόν}
δέκατοις διπλάσιας διπλής ισοείδης φιλοσογίας.

Ἐπ' ἔχατοις τὸ παλαιόντερματι, μεθ'
ιωτῶν Φοινίκων ἐκδέχεται, καὶ πόλις δ' αὐτὸν
οἰκουμένη ταῦτη εἶναι τὸ δάσος Φυλῆς,
οπίνια χερόν εἰπεῖν ἐκόλυγον ἔτοις δὴ μόνοι τούτου
ταῦτα διπλάσια πλανόμενοι, λεπταῖσιν τὰ ταύτα
την καλαχόντες χωεῖσα, μόγας οὐρώνησαν, καὶ πόλις
ἐπίτοις σκέπεις αὐλῶν δέξεισι διμάμενοι, τὴν
τοῦ Φυλάδεχον ζωῆνταν καὶ λόγον. Τέτοιο
τοῦ τοιδαὶς δέχεται ταῦτα Φοινίκην δέξεται.
ταῦτα χερόντας οὐτερούς αὐλῶν δέξεισι διμάμενοι, τὴν
τοῦ πανεδέστηκαν καλυμμόν. Τῷ πανὸς εἰν ταύτη
τη βρέτας συνάμενοι, εἰς τέτοιν τὸ ταύτων
ἔργον ψυχαὶ ταυτογονίαν. Εἰ ταύτη τῇ ταγεδίᾳ,
τὸν τοῦ παλαιόντερματος τοῦτο εἴπει τὸν
οὐκαζούμενόν την γένεταν, πτισι δέξεται
τοῦ πορρωθεν αὐλῆς οὐδὲντας αδινῶν εἰς κολωνίας
τοῦτο τὸ ταῦτα ταυτογονίαν δέξεται, οὐ δέξεται
τοῦ πολαμού, οὐ μηνιοργότης, οὐ διδαντής
τοῦ παλαίμενον. οἱ διά τοῦ ερευνητοῦ έπειδὴν
τοῦ παλαίμενον εἰς τὸ ταῦτα, τὸν αὐτὸν
ενίστανται. Εἴναι μέγιστον διπλελέστη πολαμὸν,
τοῦ πολαίμενον. Εἰ ταύτῳ ηδη τότε ρέσμα, καὶ
την προστηγονίαν κενάμενον, τὴν τὸ τιβεριάδον
διέδεστι λίμνην, μέσην τέμνων αὐτῶν καὶ
διδόντες αὐλῆς τὸν ταύτων οὐκων ρέομενος μέ-
χειν δὲ ἐπὶ τὴν καλένταν εἰπτερεγασθεγῆντος
αὐλῆς εἰσιθεῖν καὶ πολαίμενον τὸν καλένταν ηδη
δια τὸ παλαιόντερματος τοῦτον, απασεις τὴν νε-
ρούν καλυμμένην εἰσπεστὸν αφανίζει θε-
λασταν.

De Apollinario, Basilio, ♂ Gregorio Nazianzeno, quod ipissimum
Philostorgii verbis recitatis habet Suidas tribus locis, in v.

Διπλανάρειον, Βασίλειον, γρηγόρειον.

Απολλινάρειον γένηται τὸν επεινεῖτες
χερόντας τὴν λαοδικείαν τὸ συνίασα, καὶ Βασίλειος
εικασαρεία τὸ παπαδοκίας, καὶ γρηγόρειος τὸν
τηναζιανόν τὸν παπαδοκίας τὸν οὐ ποστέος εἰσι τὸ αὐλῆς
καππαδοκίας. τρεῖς δὲ τοι αὐλῆς, τότε τὸ
μοροτίς πεζομάχεντος τὸν περοσούς, μακρῷ
τάλας παρενεκούσεις τὸς περοσούς καὶ οὐτερού
ἄχεις εμέτροις αἰχετεως περοσάντας αὐτοὺς παρα-
πατούσις κειθίναι τὸν αὐλαντον. τὸν γένετανθεν

Ad extremos Palæstinæ fines, post
quam Phœnicia excipit, sita est urbs
quæ Dan prius vocabatur de tribu Dan,
quo tempore coque haud parvo hi soli
totius gentis errantes, tandem locis illis
occupatis vix & ægre considerunt,
urbemque ad extremos eorum fines
ædificantes, Phylarchi ipsorum nomen
indiderunt. Hicque ultimus erat Ju-
daæ Phœniciam versus terminus.
Hanc cum Herodes Magnus posterio-
bus temporibus ædificasset, mutato
nomine Cæsaream Philippi vocavit.
Nunc vero Pancas vocatur. Cum enim
Panis in eâ simulachrum positum fuisset,
nomen istud urbs illa accepit. In
hac Pancade alter è duobus Jordanis
fontibus oritur (duo enim fontes sunt)
qui Dan etiamnum ex veteri nomine
vocatur. Alterum vero qui Jor nomi-
natur, procul ab illo stadiis circiter 160.
collis quidam ex eodem monte pro-
fundit. Ex utroque horum effunditur
fluvius hic quidem Jorates, sicut ille
Danites vocatur. Qui per montem de-
lati, ubi in plana descenderint, inde jam
confluent, maximumque flumen efficiunt Jordanem. Qui exinde & aquas
& nomen utriusque in unum commi-
scens, per lacum Tiberiadis transit, me-
diuum eum secans, perque totum cum
proprio alveo fluens, quoad usque ad
oppositum continentem perveniat: si-
bi ipsi æqualis temper ac similis. Inde
jam per Palæstinam habens, totus in
mare quod mortuum dicitur, illatus
extinguitur.

Apollinarius enim illis temporibꝫ flo-
rui Loadicea & Syria, & Basilius Cæsarea
Cappadocia, & Gregorius Nazianzi. Est
vero locus hic statio ejusdem Cappado-
ciae. Tres vero viri isti tunc Homousi-
on propugnabant, adversus heterou-
sion, longe superantes omnes qui prius,
quiq; deinceps ad meam æatem usq;
illi hæresi præfuerunt, adeo ut præ iis
Athanasius puer judicaretur. Nam & in
eo doctrine genere quod exterru (seu
Yy iii

profanum) dicitur, plurimum hi profecerant: & sacrarum Scripturarum, quæ cunque ad lectionem & promptam memoriam conferebant, magnam notitiam habebant, & inter eos maximè Apollinarius. Hic enim Hebraicam etiam linguam intelligere poterat. Quin & unusquisque eorum in suo singuli genere plurimum stylo valebant. Apollinarius scilicet dicendi genere quod commentationibus & aptissimum longe praestabat. Basilius vero in genere panegyrico splendidissimus erat. At Gregorii cum utroque comparati oratio, sublimior em in scriptione locum obtinuit. Etenim Apollinario erat uberior in dicendo: Basilio vero gravior. Cum autem isti tantâ dicendi & scribendi facultate prædicti essent, non minus etiam mores præ se tulerunt ad alliciendam ad huius spectaculum multitudinem aptos: adeo ut eos quibus conspicerentur, & apud quos verba facerent, & quæcunq[ue] scripta ederent, omnino pertraherent in sui communionem, quotquot qui quavis istarum rationum facile capi poterant.

καλεμήν παιδίστεις ἐπὶ πλάτη
προεληλύθοσαν. καὶ τῷ ιερῷ γραφῶντος
εἰς αὐλάνωσιν καὶ τὴν περιχρέων μητριών
τολλεῖ εἶχον τὴν εὔποδειαν. καὶ μάλιστα
αὐλῶν ὁ δυτικὸν δέρος τῷ γῆρᾳ τοῦ εἰδους
διαλέκτης ἐπαίνη δίος τενν. καὶ μάλιστα
Φθιένας οὐ εἰς τὸν αὐτόν τεόπον ποιαντας
τὸ μέργε δυτικὸν παιδείαν τὸ ιστομητανο-
δο. τὸ λέξεως, μακρῷ αἰεισαιεῖ βασιλεὺς
ἡ πανηγυριστι λαμπεστάλον, τοῦ
γρηγορίου τῷ σταρτοφόρεοις οἰκεῖαν
μείζων βασινεῖς συγχέασθαι εἴχει δόλον,
ην εἰπεν, Χρονικαίς μὲν αἰδοντερούσα-
σιλεις ἡ γαθεράτερον τοσαντης ἡ αὐλοίο
τῷ λέγειν τὸ γεροφίνι δικαίμεως χοκ, καὶ το-
ῦ θρόνου δένηπον οἱ ἀνθρεποντούσι
τὴν τῷ τολλεῖν θίαν ἐπαγγωντάν οὐεντο-
δις ὄρων, καὶ οἱ ἔλεγον καὶ οὐδέποτα γεροφίν
διεδίδωσαν, διὸ πάντων πρὸν εἰς τὴν εισιάν
νωνται τὰς καὶ οὐ πέντε αὐλῶν δικαίων εργαλα-
κεδομαμέρας.

F R A G M E N T A P H I L O S T O R G I I .

Ex Suida in voce ἀγαπητός.

AGAPETUS Synadotorum Episcop⁹ quem multis laudibus exornat Eusebius Pamphili, & miracula ejus in usitata commemorat atque insolita: montes ac fluvios alium in locū translatos: mortuos ad vitam suscitatos. Ait etiam Imperatorem Maximinum, cum adhuc militem, utpote Christianum, interficere voluisse, propterea quod comperisset multos. Operum quæ ab Agapeto fiebant admiratione captos, reliquo Gentilium cultu ad Christianam fidem transire.

Ex Suida in voce ἀστι.

Aetius Magister Eunomii, ortus ex urbe Syriae Antiochia, parentib⁹ egenis ac vilissimus. Pater ej⁹ cohortali militiae adscriptus, cum adversa fortunā us⁹ esset, fato functus est reliquo isto admodū puerō, qui ad summam egestatem redactus, aurifinā exercere instituit, &

Ἄετιος ἡ οἰνοχέιας τὸ συριακὸν διδάσκα-
λον δύνομισ, διπο πεντηρῶν καὶ διτελῆ γοτίον
τυγχάνων. οἱ δὲ παῖτηρι αὐτῷ τῷ εἰς σεπτε-
μπορειγένεος οὐειλεγμόν τοιμήρος,
ἐτεθηκε, κομιδὴ παιδα τούτου ἀρεις αὐ-
τὸς ἢ τοις ἔχατεν απογίας ήκων, εἰς κε-